

«Η Φωνή του Γ1»

Σχολική Εφημερίδα του 2ου Γυμνασίου Σπάρτης

Γράφουν οι μαθητές του Γ1:
 Αλεξανδράκη Κατερίνα,
 Αναγνωστοπούλου Μαριάνθη,
 Βαρυπάτης Θανάσης, Βλάχος
 Στέφανος, Βλαχοκωνσταντής
 Παναγιώτης, Βρεττάκου Ειρήνη,
 Γεωργοπούλου Δήμητρα,
 Γιαννοπούλου Ελένη, Γκουτέλα
 Κωνσταντίνα, Γούβης Νίκος, Ζαίμης
 Γιάννης, Καλομοίρης Παρασκευάς

Οι ιδέες, οι σκέψεις, οι δράσεις και η ενημέρωση των μαθητών του σχολείου μας, που συντέθηκαν με πολύ μεράκι και ζήλο για να σας ευαισθητοποιήσουν, να σας ενημερώσουν και να σας ψυχαγωγήσουν! Ευχόμαστε να την απολαύσετε όσο εμείς!

Επιμέλεια: Νικητοπούλου Ζαχαρούλα, Φιλολογος Ειδικής Αγωγής

**Αφιέρωμα στους δικούς
 μας Αγίους:**

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ σελ. 11

**Ροκ μουσική: Μήπως
 είναι ένα παρεξηγημένο
 είδος;** σελ.14

**Φαινόμενο ΤΡΑΠ: Ψυχαγωγία
 ή κακοποίηση της γλώσσας;**

σελ. 8

**kobe
 bryant** σελ.17

**Το ολοκαύτωμα των
 Εβραίων: Μια μαύρη
 σελίδα της σύγχρονης
 ιστορίας** σελ.2

**Ποδόσφαιρο
 στη Λακωνία**
 σελ. 15

**WRC: Εμείς το
 γνωρίζουμε! Εσείς;
 Ελάτε να το
 μάθετε...** σελ. 16

**Ταξίδι στην ιστορία
 του χθες!**

σελ. 18

**Η θέση της γυναίκας στο χθες και το
 σήμερα μέσα από τα δικά μας
 μάτια...** σελ. 4

**ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ:
 Νέο μάθημα... νέες εμπειρίες!**
 σελ. 9

Το ολοκαύτωμα των Εβραίων: Μια μαύρη σελίδα της σύγχρονης ιστορίας

Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, η Ναζιστική Γερμανία κυριαρχεί. Η απόφαση πάρθηκε και η γενοκτονία των πολιτών πλέον δεν είναι μόνο στη σκέψη. Σύντομα θα γίνει πραγματικότητα. Με τον όρο «ολοκαύτωμα» περιγράφεται ο υποκινούμενος από το κράτος συστηματικός διωγμός και η γενοκτονία ατόμων από διάφορες κοινωνικές, πολιτικές, θρησκευτικές και εθνικές ομάδες. Στα αρχικά στοιχεία που συνθέτουν το Ολοκαύτωμα είναι το πογκρόμ της Νύχτας των Κρυστάλλων και το Πρόγραμμα Ευθανασίας T-4, τα οποία οδήγησαν στη συνέχεια στα τάγματα θανάτου και στα στρατόπεδα εξόντωσης τα οποία αποτελούσαν μαζική και κεντρικά οργανωμένη προσπάθεια για την εξόντωση κάθε μέλους των κοινοτήτων που αποτελούσαν στόχο των Ναζί. Μεγαλύτεροι εχθροί του καθεστώτος και του συστήματος τρομοκρατίας που εφαρμόστηκε στους πρώτους μήνες της ναζιστικής βαρβαρότητας ήταν μαζί με τους κομμουνιστές και... οι Εβραίοι. Στην αρχή αποκλείστηκαν από κάθε μορφή κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής ομάδας ή οργάνωσης. Δεν μπορούσαν να ασκήσουν συγκεκριμένα επαγγέλματα με μεγάλο κύρος, όπως αυτό του γιατρού ή του δασκάλου. Πολλοί αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν στο εξωτερικό, ωστόσο αργότερα άρχισαν να οδηγούνται από τους Γερμανούς στο μέρος όπου προοριζόταν να αφήσουν την τελευταία τους πνοή, το Auschwitz. Δεν είναι, άλλωστε, τυχαίο που οι Ναζί ονόμαζαν «Τελική Λύση του Εβραϊκού Ζητήματος». Εκεί, τους περιμένει ο πιο φριχτός τρόπος θανάτου, η αποτέφρωση.

Ας μάθουμε, όμως, λίγα πράγματα για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης...

Ξεκινώντας στα 1933, οι Ναζί δημιούργησαν στρατόπεδα συγκέντρωσης μέσα στη Γερμανία, πολλά από τα οποία ιδρύθηκαν από τις τοπικές αρχές, για την κράτηση πολιτικών κρατουμένων και «ανεπιθύμητων». Αυτά τα πρώιμα στρατόπεδα συγκέντρωσης υπάχθηκαν τελικά σε μια κεντρική διοίκηση και, μέχρι το 1939, είχαν δημιουργηθεί έξι μεγάλα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Μετά το 1939 και το ξέσπασμα του πολέμου, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μετατράπηκαν σε μέρη όπου τα θύματα των Ναζί, μεταξύ άλλων Εβραίοι και αιχμάλωτοι πολέμου, είτε δολοφονούνταν είτε αναγκάζονταν να εργαστούν σαν σκλάβοι, και κρατούσαν σε καθεστώς υποσιτισμού και βασανισμών.

Φτάνοντας εκεί, τα βάσανα ξεκινούσαν. Ένας ψυχολογικός πόλεμος και ένα φυτόρωμα ελπίδας, το οποίο δεν άνθισε ποτέ. Πριν την είσοδό τους αναγκάζονταν να δώσουν όλα τα προσωπικά τους αντικείμενα τα

οποία οι στρατιώτες κατέγραφαν και ταξινομούσαν κι αυτή ήταν η ελπίδα τους. Η ελπίδα ότι κάτι κακό δεν θα τους συμβεί και ότι τα πάντα θα τους επιστραφούν μαζί με την ζωή τους. Ωστόσο, αφού διαχωρίζονταν η αρχή του τέλους ξεκινούσε, καθώς άνθρωποι μέσα στα κρεματόρια αντίκριζαν για τελευταία φορά τόσο ο ένας τον άλλο, όσο και το φως του ηλίου! Η καθημερινή ζωή στα στρατόπεδα συγκέντρωσης ήταν σκληρή και βάνουση, με τους ξυλοδαρμούς, τα βασανιστήρια και τις ομαδικές εκτελέσεις από τους Ναζί να είναι στην ημερήσια διάταξη.

Ο αριθμός των θυμάτων του εβραϊκού πληθυσμού προσδιορίζεται στα έξι εκατομμύρια, αν και οι τυπικές εκτιμήσεις από τους ιστορικούς για το εύρος των θυμάτων κυμαίνονται από πέντε εκατομμύρια ως και πάνω από έξι εκατομμύρια. Το Ολοκαύτωμα εφαρμόστηκε χωρίς κανένα έλεος ή εξαίρεση για τα παιδιά ή τα μωρά, και τα θύματα συχνά βασανίζονταν πριν τελικά δολοφονηθούν. Οι Ναζί διεξήγαγαν σαδιστικά και θανατηφόρα πειράματα με το πρόσχημα της ιατρικής έρευνας, χρησιμοποιώντας κρατούμενους, συμπεριλαμβανομένων και παιδιών. Ο Γιόζεφ Μένγκελε, στρατιωτικός γιατρός στο Άουσβιτς και διευθυντής της ιατρικής υπηρεσίας στο Μπίρκεναου, ήταν γνωστός ως «ο Άγγελος του Θανάτου» για τα σαδιστικά και ανορθόδοξα πειράματά του. Πολλά από αυτά τα πειράματα είχαν σκοπό να παραγάγουν «φυλικά αγνά» μωρά ή να διερευνήσουν τις αντοχές του ανθρώπινου σώματος στον πόνο, τον ακρωτηριασμό, την πίεση ή τη θερμοκρασία (υπάρχουν, μεταξύ πολλών άλλων, μαρτυρίες για κρατούμενους που βυθίζονταν ζωντανόι σε καζάνια με βραστό ή παγωμένο νερό). Οι περισσότεροι από τους κρατούμενους που χρησιμοποιήθηκαν στα πειράματα αυτά δεν επέζησαν.

Παγκόσμια ημέρα μνήμης των θυμάτων έχει οριστεί η 27^η Ιανουαρίου.

Πηγή: Από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια

**Από τους μαθητές: Αλεξανδράκη Κατερίνα, Αναγνωστοπούλου Μαριάνθη,
Παναγιώτη Βλαχοκωνσταντή, Βρεττάκου Ειρήνη και Ελένη Γιαννοπούλου**

Η θέση της γυναίκας στο χτες και το σήμερα μέσα από τα δικά μας μάτια...

Στα πλαίσια του μαθήματος της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας με την καθηγήτρια μας κ. Μπορέτου Σταυρούλα, επεξεργαστήκαμε το κείμενο «Αυτοβιογραφία» της Ελισάβετ Μουτζάν- Μαρτινέγκου. Μέσα από αυτό μας δόθηκε η ευκαιρία -πέραν των άλλων- να προβληματιστούμε και να συζητήσουμε για τη θέση της γυναίκας μέσα στην κοινωνία, αλλά και να διαπιστώσουμε αν έχουν υπάρξει αλλαγές στο πέρασμα των χρόνων.

Λίγα λόγια για το έργο...

Η συγγραφέας, Ελισάβετ Μουτζάν-Μαρτινέγκου μέσα από το κείμενό της μας μιλά για τον ξεσηκωμό των Ελλήνων, και αντιπροσωπεύει την κατάσταση στη χώρα στις αρχές του 19ου αιώνα, με στόχο την απελευθέρωση της χώρας. Μιλά, όμως, και για μια ακόμα την απελευθέρωση. Την απελευθέρωση της γυναίκας. Τα πρότυπα της εποχής εκείνης θέλουν την γυναίκα σκλάβα του άντρα. Να κάθεται μέσα στο σπίτι, να υπακούει- ακολουθεί και να μην παραβαίνει τα θέλω του συζύγου της. Παρατηρούμε πως το πάνω χέρι στην οικογένειά της αλλά και σε κάθε σπίτι της εποχής το είχε ο άντρας, βιώνοντας μια ανυπόφορη κατάσταση. Μάλιστα, η Ελισάβετ αν και ήταν από αριστοκρατική οικογένεια, ήταν αρκετά περιορισμένη από τον πατέρα της ζούσε με φόβο. Δεν την επιτρεπόταν να σπουδάσει και ήταν αναγκασμένη να παντρευτεί κάποιον που στην πραγματικότητα δεν ήθελε. Επίσης, αναφέρει πως φοβόταν μην της προξενέσουν κάποιον άνδρα που θα θέλει την γυναίκα σκλάβα. Κρατιόταν κλεισμένη στο σπίτι χωρίς να έχει επαφές, και αγωνιούσε πως τα βιβλία της, τα "παιδιά" της -όπως τα αποκαλούσε- δεν θα έβρισκαν ποτέ το αντίκρισμα που τους άξιζε.

Η θέση της γυναίκας στην αρχαία Ελλάδα

Προτού αναφερθούμε στη θέση της γυναίκας θα θέλαμε να πούμε λίγα λόγια για τη δικαιοσύνη και την λογική. Η ανάγκη για να υπάρχει δικαιοσύνη γίνεται όλο και πιο επιτακτική εξαιτίας των δεδομένων της εποχής. Η φωνή της ενδυναμώνεται, χτίζεται και καλλιεργείται μέσα στο μυαλό ενός ατόμου. Παρ' όλα αυτά, στέκεται εμπόδιο στην δυσaréσκεια και τα συμφέροντα του ανθρώπου όπως και ένας ιστός αράχνης. Όμως, μια γιγάντια ασπίδα που εμποδίζει τις προκαταλήψεις και τα συμφέροντα του κάθε ενός από εμάς αποτελεί η λογική. Χάρη σε αυτό το σπάνια κατά βάση τις σημερινές συνθήκες χάρισμα, διαμορφώνεται μια εντελώς διαφορετική αντίληψη. Όπως ανέφερα είναι σημαντικό να κυριαρχεί στις ψυχές και τις καρδιές των ανθρώπων για να υπάρξει ομαλή συμβίωση μεταξύ τους αλλά και για να έχουν το δικαίωμα της κριτικής του περιβάλλοντός τους με δίκαιο τρόπο.

Αρχαία Ελλάδα: Η θέση της γυναίκας στην αρχαία Ελλάδα δεν ήταν η ίδια στις διάφορες πόλεις και παρουσίαζε διαφορές κατά την εξέλιξη των κοινωνιών μέσα στους αιώνες. Η σύγχρονη αντίληψη για τη θέση της γυναίκας στην αρχαιότητα στηρίχτηκε περισσότερο στο καθεστώς της κλασικής Αθήνας. Η γυναίκα θεωρούνταν, βιολογικά και ψυχολογικά, πλάσμα που δεν είχε την ικανότητα να ελέγξει τον εαυτό της και να αντισταθεί σε εξωτερικά ερεθίσματα. Έπρεπε να είναι σεμνή, όμορφη και υγιής, προκειμένου να συμβιβάζεται με τα πρότυπα μιας πατριαρχικής κοινωνίας, όπως ήταν η αρχαία ελληνική. Δεν είχε τα δικαιώματα του άνδρα και αντιμετωπιζόταν ως δούλα της οικογένειας.

Αρχαία Αθήνα: Η γυναίκα από την στιγμή της γέννησής της βρίσκεται στο σπίτι υπό την κηδεμονία του αντίθετου φύλου. Η βασική ευθύνη της ήταν η διαχείριση του οίκου. Επέβλεπε και κατεύθυνε τους δούλους και φρόντιζε για τη σωστή τακτοποίηση των αγαθών και των πραγμάτων του σπιτιού. Οι αριστοκράτισσες γυναίκες, επίσης, στα πλαίσια των οικιακών καθηκόντων τους, ασχολούνταν με την υφαντική και το ράψιμο των ρούχων. Επίσης, είχαν επιφορτισθεί με την ανατροφή των παιδιών. Ενώ όμως με όλες αυτές τις ασχολίες οι ευκατάστατες Αθηναίες δεν έβγαιναν από το σπίτι, οι φτωχές αναγκαστικά δούλευαν εκτός σπιτιού. Ανάμεσα σε άλλα εργαζόντουσαν ως εργάτριες μαλλιού, τροφοί, συλλέκτριες καρπών και σε μεγαλύτερη ηλικία ως πωλήτριες, όπως μας μαρτυρούν σχετικές παραστάσεις αγγείων. Στο κοινωνικό πεδίο οι Αθηναίες συμμετείχαν στις κυριότερες θρησκευτικές γιορτές της πόλης, όπως στα Λήνια και στα Ανθεστήρια προς τιμήν του Διονύσου. Συμμετείχαν επίσης στην μεγάλη πομπή των Παναθηναίων που ήταν η επισημότερη γιορτή των αρχαίων Αθηνών προς τιμήν της πολιούχου της πόλεως θεάς Αθηνάς. Ουσιαστική ήταν και η συμμετοχή τους και στα Θεσμοφόρια που τελούνταν προς τιμή της θεάς Δήμητρας. Στην πολιτική ζωή των Αθηνών η θέση των γυναικών ήταν ανύπαρκτη. Οι γυναίκες δε θεωρούνταν πολίτες. Δεν είχαν δικαίωμα εγγραφής στους καταλόγους των πολιτών. Επιπλέον δεν είχαν δικαίωμα κατοχής εγγείου ιδιοκτησίας -επομένως ούτε κληρονομιάς-, το οποίο αποτελούσε βασικό κριτήριο για την ιδιότητα του πολίτη.

Μινωική Κρήτη: Οι γυναίκες είχαν τα ίδια περίπου δικαιώματα και ελευθερίες με τους άντρες. Όπως μαρτυρούν οι τοιχογραφίες, οι σφραγιδολίθοι και άλλοι λίθοι με εγχάρακτες εικόνες, έπαιρναν μέρος σ' όλες τις εκδηλώσεις της ζωής, στις γιορτές, στα αγωνίσματα και στο κυνήγι. Όπως και οι σημερινές γυναίκες, χτένιζαν με φροντίδα τα μαλλιά τους, βάζονταν, φορούσαν φανταχτερά φορέματα και όμορφα στολίδια.

Αρχαία Σπάρτη: Στην αρχαία Σπάρτη οι γυναίκες ήταν σχεδόν ίσες με τους άντρες, συγχρωτίζονταν ελεύθερα στο δημόσιο βίο και στους αθλητικούς αγώνες, παντρεύονταν τον άντρα που αγαπούσαν, και είχαν γνώμη στα πολιτικά και δημόσια πράγματα. Είναι άραγε τυχαίο ότι ήταν οι Σπαρτιάτισσες που έλεγαν στους άντρες τους το γνωστό "Η ταν ή επί τας";

Η θέση της γυναίκας σήμερα...

Στις μέρες μας τα πράγματα έχουν αλλάξει. Η θέση των γυναικών και στην οικογένεια αλλά και στην κοινωνία έχει αλλάξει ριζικά συγκρίνοντάς τη με το παρελθόν, χάρη στις επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις, στην ολοένα εκτεινόμενη εκβιομηχάνιση, στις συνακόλουθες αλλαγές στην οικονομική και κοινωνική δομή, αλλά και στη διάδοση νέων ιδεολογιών.

Παλαιότερα η γυναίκα δεν είχε τις ευκαιρίες και τα δικαιώματα που έχει σήμερα, καθώς θεωρούνταν πολύ κατώτερη από τον άντρα.

Η κοινωνική της θέση είναι καλύτερη από πριν και αυτό το κατόρθωσαν οι γυναίκες με πολλούς αγώνες και με υπομονή. Έγιναν πολλές επιτυχημένες προσπάθειες γυναικών για ισότητα των δύο φύλων, οι οποίες και κατάφεραν την κατοχύρωση της ισότητας στο Σύνταγμα το 1975 αλλάζοντας θετικά την θέση της γυναίκας στην οικογένεια, την εργασία και την κοινωνία. Έτσι, η θέση της αναμφισβήτητα βελτιώθηκε, καθώς απέκτησε το δικαίωμα μόρφωσης, εργασίας και διεκδίκησης των δικαιωμάτων της. Έχει δικαίωμα ψήφου, δουλειάς, έχουν ελευθερία λόγου, έκφρασης προτάσεων και μη υποταγής στον σύζυγο και εξόδου από το σπίτι. Κατέληξε στο πρόσωπό της να συγκεντρώνει πολλούς ρόλους, αφού είναι εργαζόμενη, νοικοκυρά, σύζυγος και μητέρα, γεγονός που είναι πολύ κοπιαστικό και εξαντλεί τις δυνάμεις της.

Παρά τους αγώνες και τις ανεξάντλητες προσπάθειες το γυναικείο φύλο ακόμη και τώρα το 2022, πολλές φορές βρίσκεται σε υποβαθμιστική θέση, αφού ο σεξισμός κυριαρχεί συχνά με το διαχωρισμό να εξακολουθεί να υπάρχει ανάμεσα στα δύο φύλα. Η ανισοτιμία των δυο φύλων είναι κοινωνικό φαινόμενο που οφείλεται σε ιστορικά και κοινωνικά αίτια, λόγω του καταμερισμού δραστηριοτήτων επιβίωσης, με βάση τις ανάγκες κάθε ιστορικοκοινωνικής περιόδου και τις δυνατότητες των φύλων να ανταποκριθούν σε αυτές. Μπορεί οι γυναίκες να έχουν δικαίωμα ψήφου πια, όμως εκπροσωπούνται λιγότερο σε ηγετικές θέσεις σε διάφορους τομείς όπως η πολιτική, η οικονομία, η επιστήμη και η έρευνα. Μόνο το 7.5% των προέδρων των διοικητικών συμβουλίων και το 7.7% των διευθυντικών στελεχών είναι γυναίκες. Συγκεκριμένα, η Ελλάδα σημειώνει ακόμη μία αρνητική πρωτιά, αφού βρίσκεται στην τελευταία θέση της Ευρώπης στον δείκτη που αφορά την ισότητα φύλων. Έρευνες καταδεικνύουν πως οι άντρες εργαζόμενοι κερδίζουν σε ποσοστό 30% ευκολότερα παραγωγές και ευκαιρίες ανέλιξης σε σχέση με τις γυναίκες. Σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα, σε διεθνές επίπεδο, μόνο το 50% των γυναικών έχει σήμερα πρόσβαση στην αγορά εργασίας, ενώ οι γυναίκες αμείβονται κατά μέσο όρο 24% λιγότερο από τους άντρες. Ανισότητα υπάρχει, επίσης, και στην εκπαίδευση, την υγεία, και την πολιτική εκπροσώπηση, όμως ο δείκτης που υπολογίζεται ότι θα επιτευχθεί πιο αργά από όλους, είναι η οικονομική ανισότητα. Η πλήρης ισότητα υπολογίζεται πως θα έρθει περίπου σε 169 χρόνια.

Η άλλη πλευρά του νομίσματος... Γυναικοκτονίες που συγκλόνισαν...

Τα στερεότυπα, δυστυχώς, ακόμα καλά κρατούν. «Οι γυναίκες πρέπει να είναι στο σπίτι και να ασχολούνται με τις δουλειές του σπιτιού και τα παιδιά», «οι γυναίκες πρέπει να υπακούνε τους συζύγους τους και να κάνουν ότι τους λέει ο άντρας τους», είναι μερικές από τις φράσεις που ακούγονται ακόμα, με τους άντρες να θεωρούν πως οι γυναίκες είναι δούλες τους.

Εκείνες; Αντιστέκονται, υποστηρίζουν τους εαυτούς τους, ζητούν από τους συζύγους τους έστω και λίγη ελευθερία από αυτή που αξίζουν με αποτέλεσμα... την ενδοοικογενειακή βία και τις γυναικοκτονίες.

Οι γυναικοκτονίες είναι ένα θέμα που απασχολεί την ανθρωπότητα καιρό, και έχει δημιουργήσει κύμα αντιδράσεων όχι μόνο στο εξωτερικό αλλά και στην Ελλάδα καθώς από το περσινό έτος οι αριθμοί των γυναικοκτονιών ξεπερνάνε τον αριθμό των 15. Το φαινόμενο είναι έντονο τα τελευταία 30 χρόνια, από τη δεκαετία του 1990 στη Λατινική Αμερική, γενικότερα, και στο Μεξικό ειδικότερα, όπου ο αριθμός των δολοφονιών συνεχώς αυξάνεται. Το Μεξικό έως και σήμερα έχει το μεγαλύτερο αριθμό γυναικοκτονιών παγκοσμίως σε μία μόνο χώρα, με 470 δολοφονίες για το 2021. Ενώ την ίδια χρονιά στην Τουρκία, δολοφονήθηκαν 430 γυναίκες. Τα τελευταία επίσημα στοιχεία σχετικά με τον αριθμό γυναικοκτονιών είναι από το 2017, όταν 87.000 γυναίκες δολοφονήθηκαν παγκοσμίως, το

58% αυτών ήταν από σύντροφο ή μέλος της οικογενείας. Σε αντίθεση, το 2012, οι δολοφονίες ήταν 48.000. Στην Ασία και στην Αφρική, το 2017, σημειώθηκαν οι περισσότερες γυναικοκτονίες με 20.000 και 19.000 γυναίκες αντίστοιχα. (UNODC, 2019). Επίσης, για το 2013, η κύρια αιτία θανάτου των γυναικών ηλικίας από 16 έως 44 ετών παγκοσμίως ήταν η δολοφονία από κάποιο οικείο πρόσωπο. (WorldHealthOrganisation,2013).

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι είναι ένα πρόβλημα που απασχολεί καιρό όλους μας. Είναι όμως αυτό το πρόβλημα άλυτο;

Το ζήτημα των δολοφονιών γυναικών δεν αφορά ζητήματα φεμινισμού όπως πολλοί βιάζονται να διατυπώσουν, αλλά πρόκειται για βασικά ανθρώπινα δικαιώματα που άνδρες και γυναίκες πρέπει να είναι ίσοι ως προς αυτά. Αφορά, λοιπόν, την ακραία μορφή έμφυλης και σεξιστικής βίας που πηγάζει από βαθύτερα αίτια. Είναι αναγκαίο τα κράτη παγκοσμίως να αναγνωρίσουν το πρόβλημα, καθώς το ζήτημα αυτό αφορά και άνδρες και γυναίκες καθώς δεν είναι ότι δεν υπάρχουν λύσεις απλά από ότι φαίνεται μέχρι σήμερα δεν μπορούμε να τις αξιοποιήσουμε.

Πηγή: Ιωάννης Μπάλα, Student Association
ForInternational Affairs,

Μη Κυβερνητική, Μη Κερδοσκοπική Οργάνωση

Ο κοβιντ έριξε τις μάσκες

Το 2020 ήταν μια πολύ δύσκολη χρονιά καθώς για κακή μας τύχη ο κορονοϊός επισκέφθηκε και τη χώρα μας. Αμέσως ανακοινώθηκε καραντίνα σε όλη τη χώρα αρχικά για 15 μέρες...όμως δεν διήρκεσε όντως τόσο. Μετά από 3 μήνες και μέχρι το Νοέμβριο ανακοινώθηκε άρση του λοκντάουν, όπως ονομάστηκε. Ο κόσμος αυτής της χώρας, τρομαγμένος ζώντας αυτή την πρωτόγνωρη εμπειρία για τα δεδομένα του βγήκε έξω από την πόρτα του σπιτιού του για να ζήσει κανονικά τη ζωή του παρελθόντος. Αλλά εδώ τοποθετείται το εξής ρητορικό ερώτημα: "πέρασαν όλοι τόσο διασκεδαστικά μέσα στην καραντίνα;" Καταρχάς οι συνθήκες ήταν αρκετά δύσκολες για όλους. Μαθητές, γονείς, εργαζόμενους, ηλικιωμένους. Ο ιός έχει φέρει τα πάνω κάτω. Ήμασταν αναγκασμένοι να ζήσουμε 24 ώρες στο οικογενειακό περιβάλλον χωρίς επαφές με τον έξω κόσμο. Δεν κύλησαν για όλους τόσο ομαλά τα πράγματα.

Παράδειγμα προς αναφορά ήταν τα οικογενειακά προβλήματα του καθενός. Βία, κακοποίηση και παρενόχληση χαρακτήριζαν την καθημερινότητα πολλών συμπολιτών μας χωρίς να μπορούν να εξέλθουν από αυτή την αδιέξοδη πόρτα. Αμέσως κυκλοφόρησαν τηλεοπτικά σποτ σε πλατφόρμες έτσι ώστε να βγει στο φως η σκληρή πραγματικότητα και η ελπίδα να πλαγιάσει στην καρδιά των πληγέντων. Τηλεφωνικά κέντρα, διαφημίσεις, βίντεο συνέβαλαν στον δύσκολο αγώνα αντιμετώπισης αυτών των θεμάτων. Τα θύματα μετά απ' την απόγνωση που ένιωσαν δεν είχαν πια το αίσθημα της μοναξιάς. Τα social media προβάλλουν και χρήσιμα δεδομένα τα οποία είναι τόσο σημαντικά για κάποιον όπως για παράδειγμα τη ζωή του.

Αυτό που χρειάζεται όλοι να καταλάβουν, είναι πως οι γυναίκες αξίζουν όλα όσα αξίζουν και οι άντρες. Οι γυναίκες είναι απαραίτητες στην ζωή όλων αφού η δύναμη που κρατούν στα χέρια τους είναι τεράστια. Όλοι μας ελπίζουμε για ένα καλύτερο αύριο χωρίς στερεότυπα και προκαταλήψεις.

Από τους μαθητές: Κατερίνα Αλεξανδράκη, Μαριάνθη Αναγνωστοπούλου, Ειρήνη Βρεττάκου, Δήμητρα Γεωργοπούλου, Γιάννης Ζαΐμης και Πάρης Καλομοίρης

Η μουσική των νέων:

Το μουσικό φαινόμενο της τραπ. Ψυχαγωγία ή "κακοποίηση" της γλώσσας;

Η μουσική αυτή ξεκίνησε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής γύρω στο 1990. Έχει στίχους επιθετικούς, όπως και άκουσμα αντίστοιχο. Με την πάροδο των χρόνων, η εξάπλωση και η εξέλιξη ήταν μεγάλη. Ακόμα περισσότερα "ταλέντα" ανακαλύπτονται και ακόμα περισσότερος κόσμος μπαίνει σε έναν κύκλο, όπου νομίζει ότι τα επιτεύγματα θα είναι μεγάλα, όπως και τα οφέλη που του προσφέρονται. Αντιθέτως, ακούγοντας αυτή τη μουσική, το μόνο «όφελος» είναι η απόκτηση μεγάλης ιδέας για τον εαυτό μας.

Η τραπ μουσική στις μέρες μας αποτελεί καθημερινότητα. Όλο και περισσότεροι νέοι γίνονται ένα με αυτή. Πώς όμως μας επηρεάζει;

Η γλώσσα αποτελεί διακριτικό στοιχείο της ιστορίας, του πολιτισμού και της ταυτότητας ενός έθνους, ενός λαού. Η γλώσσα είναι ζωντανό στοιχείο και εξελίσσεται ανάλογα με την εποχή. Δανείζει και δανείζεται, εξελίσσεται και αυτή και η δύναμή της. Τα δάνεια δεν αποτελούν απειλή για την γλώσσα και την εθνική ταυτότητα αρκεί αυτά να είναι συνειδητοποιημένα και η ενσωμάτωση γόνιμη.

Το μουσικό φαινόμενο της τραπ, το οποίο ξεκίνησε φιλόδοξα, έχει εξελιχθεί να αναπαράγει στους στίχους του αρνητικά στερεότυπα και θεματολογία που προωθεί την παραβατικότητα, τον σεξισμό και τον υλισμό. Η γλώσσα είναι χυδαία και αναπαράγεται από τη νεολαία χωρίς σκέψη και έλεγχο και επηρεάζει το σύγχρονο λεξιλόγιο. Παραπέμπει λοιπόν στα κατώτερα ένστικτα του ανθρώπου και δε συμβάλλει στην ανύψωση και εξέλιξή του.

TRAP MUSIC

Οι περισσότεροι πλέον κόβουν τα φωνήεντα τόσο από τον τρόπο που γράφουν , όσο μερικές φορές και απ' το τρόπο που μιλούν, απαντούν με επιθετικότητα και περίεργες λέξεις, επηρεαζόμενοι από το ύφος του συγκεκριμένου είδους μουσικής . Καλό είναι να συμμετέχουμε σε όσο περισσότερα ακούσματα μπορούμε, ωστόσο αξίζει να φιλτράρουμε όσα ακούμε και να μην χρησιμοποιούμε άκριτα στίχους και έννοιες που όχι μόνο δεν μας χαρακτηρίζουν, αλλά υποβαθμίζουν την ανθρώπινη υπόσταση.

Από τις μαθήτριες: Κατερίνα Αλεξανδράκη και Ελένη Γιαννοπούλου

Εργαστήρια Δεξιοτήτων: Νέο μάθημα.... νέες εμπειρίες!

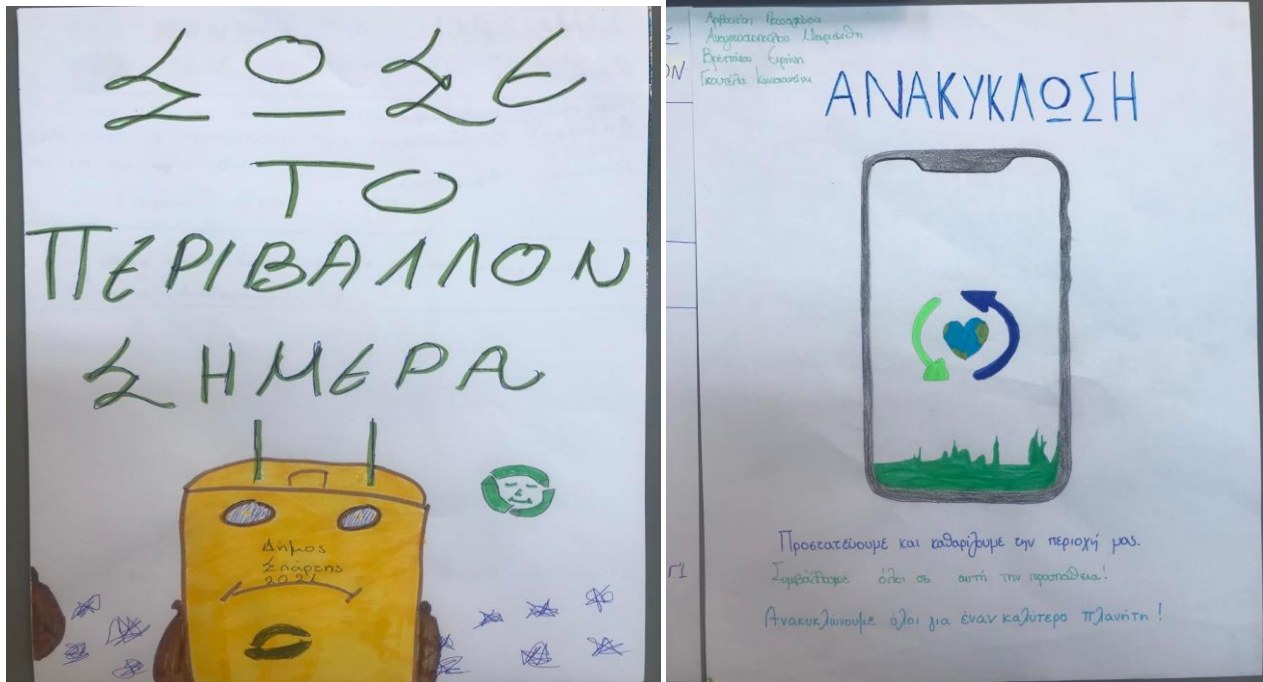
Για το σχολικό έτος 2021-2022 οι μαθητές κληθήκαμε να παρακολουθήσουμε ένα ακόμη μάθημα στο ωρολόγιο πρόγραμμά μας, τα εργαστήρια δεξιοτήτων. Πρόκειται για ένα καινούργιο μάθημα που έρχεται για πρώτη φορά στο σχολείο μας. Η υπουργός παιδείας, Νίκη Κεραμέως υποστήριξε πως προσθέτοντας αυτή την δραστηριότητα εμπλουτίζεται το ελληνικό σύστημα εκπαίδευσης με νέες εκπαιδευτικές θεματικές, όπως εθελοντισμός, επιχειρηματικότητα, καλλιέργεια ήπιων δεξιοτήτων, δηλαδή δημιουργικότητα, κριτική και συνθετική σκέψη και δημιουργική δουλειά. Η κύρια ασχολία των μαθητών είναι η συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κοινωνία, την ζωή και το μέλλον τους.

Στο δικό μας σχολείο με την επίβλεψη του μαθήματος για την τάξη μας έχει η καθηγήτρια γαλλικής φιλολογίας Μαρία Σπυράκου, με την οποία κάνουμε πολύ ενδιαφέροντα πράγματα κι έχουμε ασχοληθεί με μεγάλη επιτυχία με θέματα επικαιρότητας.

Τρανταχτό παράδειγμα αποτελεί η ανακύκλωση. Πρόκειται για τη διαδικασία με την οποία επαναχρησιμοποιούνται διάφορα υλικά ή οτιδήποτε αποτελεί γρήγορο αποτέλεσμα της ανθρώπινης δραστηριότητας και το οποίο στη μορφή που είναι δεν αποτελεί πλέον αγαθό για τον άνθρωπο. Πολλοί μπορεί να αναρωτιούνται: "Μα γιατί να κάνω ανακύκλωση;". Πρόκειται για ένα ερώτημα λογικό και κατανοητό. Ωστόσο, χάρη στην ανακύκλωση δημιουργούνται νέα προϊόντα από υλικά που έχουν εξυπηρετήσει τον αρχικό τους σκοπό. Για παράδειγμα εάν ανακυκλώσουμε πλαστικά μπουκάλια μπορούμε να δημιουργήσουμε νέα πλαστικά μπουκάλια ή να δημιουργήσουμε την εσωτερική επένδυση ενός μπουφάν.

Η ανακύκλωση στις μέρες μας αποτελεί βασική προϋπόθεση για την προστασία του περιβάλλοντος και του μέλλοντός μας. Είναι σημαντικό να γίνεται από όλους μας, αφού τα σκουπίδια θα λιγοστεύουν και θα μειωθεί και η μόλυνση του περιβάλλοντος.

Στα πλαίσια του μαθήματος, αναφερθήκαμε στον τρόπο που γίνεται η ανακύκλωση, μετρήσαμε πόσες ηλεκτρικές συσκευές έχουμε στο νοικοκυριό μας και συγκρίναμε τα αποτελέσματα. Έπειτα με κέφι και μεράκι φτιάξαμε οι ίδιοι αφίσες για την προστασία του περιβάλλοντος χωρισμένοι σε ομάδες με στόχο να ευαισθητοποιήσουμε τους συμμαθητές μας και την κοινή γνώμη!

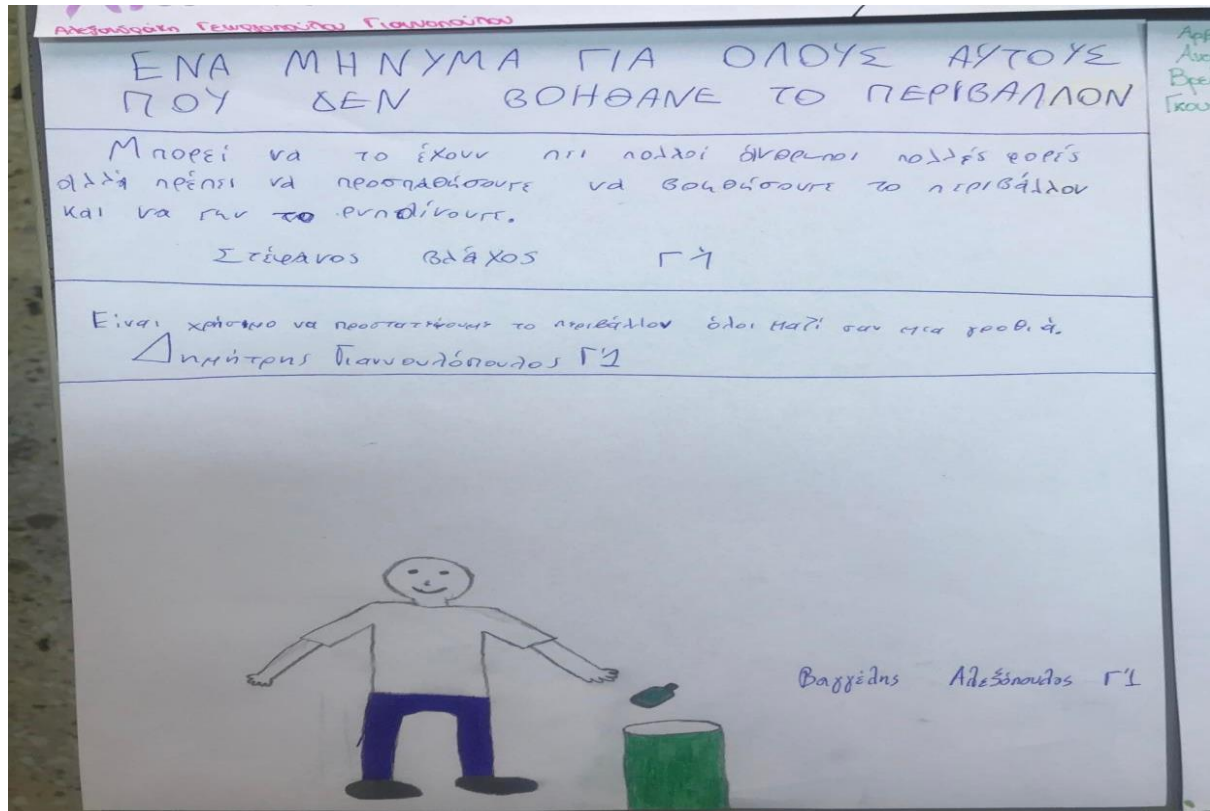

Ελπίζουμε να σας αρέσουν!

Τέλος αυτήν την περίοδο ασχολούμαστε με τον επαγγελματικό προσανατολισμό. Σε ελάχιστο καιρό πρέπει να αποφασίσουμε για το μέλλον μας. Έτσι η κυρία Σπυράκου μας προβάλλει τις ευκολίες και δυσκολίες διάφορων επαγγελμάτων καθώς και μας καθοδηγεί στην επιλογή «σωστού» λυκείου (ΓΕΛ, ΕΠΑΛ).

Με τη σειρά μας θα θέλαμε να προσθέσουμε πως είναι πολύ σημαντική η πρωτοβουλία της υπουργού, αλλά θα έπρεπε να περιλαμβάνει επισκέψεις και εκδρομές σε διάφορους χώρους, ώστε να εμπεδώσουμε

και να καταλάβουμε την αξία των προγραμμάτων αυτών μέσω της βιωματικής μεθόδου.

Η σύνθεση των εργασιών είναι από όλους τους μαθητές της τάξης, υπό της καθοδήγηση της κ. Σπυράκου Μαρίας

Από τους μαθητές Κατερίνα Αλεξανδράκη, Δήμητρα Γεωργοπούλου,

Ελένη Γιαννοπούλου και Νίκο Γούβη

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ

Τρεις ιεράρχες , ονομάζονται τρεις μεγάλοι πατέρες και οικουμενικοί δάσκαλοι, οι Άγιοι και Θεολόγοι της Ορθόδοξης Χριστιανικής Θρησκείας, οι οποίοι είναι προστάτες των γραμμάτων και των μαθητών. Αυτοί είναι ο Βασίλειος ο Μέγας, ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος και ο Γρηγόριος ο Θεολόγος. Και οι τρεις σε όλη την διάρκεια της ζωής τους, δεν σταμάτησαν να πιστεύουν και ακολουθούσαν πιστά αυτό που τους έλεγε η καρδιά και το μυαλό τους. Η μνήμη τους έχει καθιερωθεί και εορτάζεται στις 30 Ιανουαρίου.

Ο Βασίλειος ο Μέγας

Ο Μέγας Βασίλειος, γνωστός και ως Βασίλειος Καισαρείας, ήταν Έλληνας Καπαδόκης, επίσκοπος της Καισάρειας στην Καππαδοκία της Μικράς Ασίας. Ήταν θεολόγος και Πατέρας της Εκκλησίας, υποστήριξε το Σύμβολο της Πίστεως και αντιτάχθηκε στις αιρέσεις των πρωτοχριστιανικών χρόνων. Γεννήθηκε το 330 μ.Χ. στην Καισάρεια της Καππαδοκίας. Ο πατέρας του, Βασίλειος, ασκούσε το επάγγελμα του καθηγητή ρητορικής στην Καισάρεια και η μητέρα του, Αγία Εμμέλεια, ήταν απόγονος οικογένειας Ρωμαίων αξιωματούχων (ο πατέρας της είχε πεθάνει ως Χριστιανός μάρτυρας). Στην οικογένεια εκτός από τον Βασίλειο υπήρχαν άλλα οκτώ ή εννέα παιδιά.

Στην Αθήνα γνωρίστηκε με τον Γρηγόριο Ναζιανζηνό από την Καππαδοκία, αναπτύσσοντας μία μεγάλη φιλία, εγγράφηκε στη σχολή του Χριστιανού φιλοσόφου Προαιρεσίου και παρακολούθησε τη διδασκαλία του, καθώς και τη διδασκαλία άλλων φιλοσόφων.

Επέστρεψε και εγκαταστάθηκε στην πατρίδα του το καλοκαίρι του 356 και συνεχίζοντας την παράδοση του πατέρα του, έγινε καθηγητής της ρητορικής. Το 358, επηρεασμένος από τον θάνατο του αδελφού του μοναχού Ναυκρατίου, βαπτίζεται Χριστιανός, και αποφασίζει να αφιερώσει τον εαυτό του στην ασκητική πολιτεία.

Έργο ζωής και σημαντικό σταθμό στην πορεία του, αποτελεί η ίδρυση και λειτουργία ενός κοινωνικού φιλανθρωπικού συστήματος, του Πτωχοκομείου ή «Βασιλειάδας». Εκεί διοχετεύει όλη την ποιμαντική του ευαισθησία, καθιστώντας την πρότυπο κέντρου περίθαλψης και φροντίδας των ασθενέστερων κοινωνικά ανθρώπων. Ουσιαστικά η Βασιλειάδα υπήρξε ένας πρότυπος οίκος για τη φροντίδα των ξένων, την ιατρική περίθαλψη των φτωχών άρρωστων και την επαγγελματική κατάρτιση των ανειδίκευτων. Καταπονημένος από την ευρεία δράση που ανέπτυξε σε πολλούς τομείς της χριστιανικής μαρτυρίας, καθώς και την ασκητική ζωή, την οποία ακολουθούσε, ο Βασίλειος πεθαίνει την 1 Ιανουαρίου του 379, σε ηλικία 49 ετών. Ο θάνατός του βυθίζει στο πένθος όχι μόνο το ποιμνιό του αλλά και όλο τον χριστιανικό κόσμο της Ανατολής. Η μνήμη του Μεγάλου Βασιλείου τιμάται από την Ορθόδοξη Εκκλησία την 1 Ιανουαρίου, ενώ από το 1081 ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως - Νέας Ρώμης Ιωάννης Μαυρόπουλος θέσπισε έναν κοινό εορτασμό των Τριών Ιεραρχών στις 30 Ιανουαρίου ως προστατών των γραμμάτων και της παιδείας. Το έθιμο της βασιλόπιτας συνδέεται με τον Άγιο Βασίλειο. Σύμφωνα με την παράδοση μπήκαν κάποτε εχθροί στην Καισάρεια και έκλεψαν όλα τα χρυσαφικά. Με ένα θαυματουργό τρόπο βρέθηκαν τα κοσμήματα και ο επίσκοπος Άγιος Βασίλειος σκέφτηκε να κάνει μια τεράστια πίτα, όπου μέσα έβαλε τα κοσμήματα. Καθένας που έπαιρνε ένα κομμάτι αποκτούσε και το κόσμημα που περιείχε το κομμάτι του. Έτσι, όλοι ήταν ευχαριστημένοι που είχαν πάλι χρυσά κοσμήματα.

Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Γεννήθηκε στην Αντιόχεια το 344 μ.Χ. Ο πατέρας του, ανώτατος αξιωματικός του στρατού, ονομαζόταν Σεκούνδος και η μητέρα του Ανθούσα. Ορφάνεψε από πατέρα πολύ μικρός, και η μητέρα του, σε ηλικία 23 ετών, δεν έκανε δεύτερο γάμο, αλλά έμεινε χήρα για να αφοσιωθεί στην ανατροφή του παιδιού της. Η Ανθούσα ήταν μια αληθινή χριστιανή μητέρα, που έμεινε το όνομά της στην Εκκλησία. Ο περίφημος στην εποχή του ρήτορας Λιβάνιος, διδάσκαλος του αγίου Χρυσοστόμου, είπε μια μέρα για την Ανθούσα: «Βαβαί, οίαι παρά τοις χριστιανοίς γυναίκες εἰσιν!» (μτφρ: Τί θαυμάσιες, που είναι οι γυναίκες των χριστιανών!) έχοντας μείνει άφωνος με την μόρφωση του παιδιού. Βαπτίστηκε το 370 σε ηλικία 26 ετών ενώ το 381 χειροτονήθηκε διάκονος. Αργότερα γύρω στο 386 έγινε πρεσβύτερος και έμεινε στην Αντιόχεια για ένδεκα χρόνια. Ασκώντας τα επαγγέλματα του δικαίου με μεγάλη επιτυχία, για να μην αφήσει τη χήρα μητέρα του, εργάστηκε ως συνήγορος στα δικαστήρια κι όταν εκείνη πέθανε, έγινε μοναχός κι

έφυγε στην έρημο, όπου έζησε ασκητικά τέσσερα χρόνια. Η φήμη του αγίου Ιωάννη είχε ξεπεράσει τα όρια της Αντιόχειας κι είχε διαδοθεί παντού. Το μεγάλο χάρισμα του αγίου Χρυσοστόμου και το κύριο γνώρισμά του ήταν η ευγλωττία του. Περίφημοι είναι οι εικοσίενας λόγοι του «Εις ανδριάντας», που είπε τότε, σε μια πολύ κρίσιμη πολιτική και κοινωνική στιγμή, στην οποία βρέθηκε η πόλη της Αντιόχειας.

Το 398, όταν χήρεψε ο πατριαρχικός θρόνος, κρυφά τον πήραν από την Αντιόχεια, για να μην το μάθει ο λαός, και τον πήγαν στην Κωνσταντινούπολη, όπου εξελέγη και χειροτονήθηκε Αρχιεπίσκοπος. Εκεί έμεινε έξι χρόνια κι εργάστηκε με όλες του τις δυνάμεις, διδάσκοντας το λαό και ποιμαίνοντας την Εκκλησία. Αλλά ο άγιος Ιωάννης δεν ήταν από τους ανθρώπους, που συμβιβάζονται με το κακό, κι είχε να παλέψει τότε με πολλά κακά, εκκλησιαστικά και πολιτικά. Δυστυχώς, όλοι οι άνθρωποι της Εκκλησίας δεν είναι πάντα εκείνοι που πρέπει να είναι· και οι άνθρωποι πάλι της Πολιτείας, με διάφορες προφάσεις επεμβαίνουν στα εκκλησιαστικά ζητήματα, και τότε η Εκκλησία και οι καλοί ποιμένες πληρώνουν ξένες αμαρτίες. Ο άγιος Ιωάννης το 404 καθαιρέθηκε κι εξορίστηκε στην Αρμενία, όπου και πέθανε το 407. Την ημέρα της 27ης Ιανουαρίου, εορτάζουμε την ιερή μνήμη του αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου. Ο Άγιος κοιμήθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου, αλλά για τη μεγάλη εορτή της υψώσεως του τιμίου Σταυρού, η μνήμη του μετατίθεται στις 13 Νοεμβρίου. Η σημερινή δεύτερη εορτή της μνήμης του Αγίου Ιεράρχη γίνεται σε ανάμνηση της ανακομιδής των λειψάνων του στην Κωνσταντινούπολη από τον τόπο της εξορίας, όπου απέθανε. Τριάντα χρόνια μετά το θάνατό του έγινε αυτή η ανακομιδή, από το διάκονο και διάδοχο του αγίου Χρυσοστόμου, αρχιεπίσκοπο Πρόκλο το 438, όταν δηλαδή αυτοκράτορας ήταν ο Θεοδόσιος ο Μικρός.

Γρηγόριος ο Θεολόγος

Ο Γρηγόριος γεννήθηκε το 329 στην Αριανζό, κοντά στη Ναζιανζό της Καππαδοκίας, γι' αυτό λέγεται και Ναζιανζηνός. Οι γονείς του ήταν πλούσιοι γαιοκτήμονες. Έλαβε χριστιανική αγωγή από τον πατέρα του Γρηγόριο, που ήταν επίσκοπος και από τη μητέρα του, Νόννα. Σπούδασε στα πιο ονομαστά πανεπιστήμια, στην Καισάρεια, την Αλεξάνδρεια και την Αθήνα, όπου και είχε συμμαθητή τον Μέγα Βασίλειο. Μετά τις σπουδές του γύρισε στη Ναζιανζό. Αφού βαπτίστηκε, έφυγε για την έρημο και έγινε μοναχός. Κάποια στιγμή ο πατέρας του του ζήτησε να επιστρέψει για να τον βοηθήσει στο έργο του και παρά τη θέλησή του χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Αργότερα, ο Μέγας Βασίλειος, που ήταν αρχιεπίσκοπος στην Καισάρεια, τον χειροτόνησε επίσκοπο, παρά τη θέλησή του και πάλι και αυτή τη φορά. Ο Γρηγόριος δεν έμεινε για πολύ στη θέση αυτή και αφού πέθανε ο πατέρας του επέστρεψε στην αγαπημένη του έρημο. Όλοι τον θαύμαζαν για την αρετή, την πίστη και την σοφία του με αποτέλεσμα να του ζητήσουν να αναλάβει την αρχηγία εναντίον των Αρειανών, οι οποίοι με τις αιρετικές διδασκαλίες τους είχαν διχάσει την Εκκλησία. Ο Γρηγόριος δέχτηκε, μετέβη στην πρωτεύουσα κι έστησε το πνευματικό στρατηγείο του στο μικρό ναό της Αγίας Αναστασίας. Εκεί εκφώνησε τους περίφημους πέντε θεολογικούς λόγους του ενάντια στους αρειανόφρονες, για τους οποίους ονομάστηκε Θεολόγος. Ύστερα από λίγο καιρό εκλέχθηκε Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Όμως, ορισμένα μέλη της Συνόδου, που εμφανίστηκαν καθυστερημένα στις εργασίες της, αμφισβήτησαν την εκλογή του και ο Γρηγόριος δεν δίστασε να παραιτηθεί και να επιστρέψει στην έρημο. Εκεί πέρασε τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής του, με προσευχή, μελέτη και συγγραφή. Ο Γρηγόριος πέθανε στις 25 Ιανουαρίου του 390, σε ηλικία 61 ετών.

Από τους μαθητές Κατερίνα Αλεξανδράκη, Μαριάνθη Αναγνωστοπούλου, Παναγιώτη

Βλαχοκωνσταντή, Δήμητρα Γεωργοπούλου, Ελένη Γιαννοπούλου

Σας προτείνουμε να δράσετε, να δείτε, να ακούσετε....

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΟΚ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ροκ είναι ένα είδος μουσικής που μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού λατρεύει. Βέβαια δεν θα μπορούσαμε να πούμε το ίδιο στην Ελλάδα, ειδικά γιατί τη νέα γενιά. Υπάρχουν πολλά είδη μουσικής πιο εμπορικά που τους τραβούν τη προσοχή, όχι γιατί είναι πιο ποιοτικά αλλά επειδή δεν απαιτείται ιδιαίτερος κόπος για να τα κατανοήσεις. Το να μπει κάποιος στη διαδικασία να ακούσει ροκ, απαιτεί πρώτα από όλα αγάπη για αυτό το είδος και δεύτερον διάθεση να ψάξει και να μάθει αυτό το στυλ. Στυλ; Τι στυλ; Μουσικής; Μέγα λάθος! Η ροκ είναι κάτι παραπάνω από τέσσερις τύπους με μαύρα ρούχα και παράξενα κουρέματα που παίζουν δυνατή μουσική και ουρλιάζουν. Αυτές είναι απλώς οι προκαταλήψεις των ατόμων που δεν ασχολούνται. Η ροκ είναι τρόπος ζωής, είναι τόσο φυσικό για τα άτομα που την αγαπάνε όσο και το αίμα που κυλάει στις φλέβες μας. Τα είδη είναι αρκετά π.χ. alternative rock, hard rock, heavy metal, soft rock, κλπ, και όλα έχουν κάτι ξεχωριστό. Η μουσική αυτή ξεκίνησε τη δεκαετία του 50 και σε αυτό το άρθρο θα παρουσιάσουμε θα αναφερθούμε σε συγκροτήματα ξεχωριστά για διάφορους λόγους :

1. Linkin Park

Πιθανώς το κορυφαίο συγκρότημα στο είδος του (pop rock). Ο τραγουδιστής ονομάζεται Chester Bennington. Πέθανε στις 20 Ιουλίου του 2017 σε ηλικία 41ός ετών. Η αιτία; Αυτοκτονία. Την ημέρα των γενεθλίων του καλύτερού του φίλου, Κρις Κορνέλ που αυτοκτόνησε και αυτός δύο μήνες νωρίτερα. Επίσης σημαντικό μέλος είναι και ο ράπερ Mike Shinoda. Η χημεία του με τον Chester είναι ανεπανάληπτη. Αναγκαίο είναι να αναφέρουμε τον Dave Farrel ή Pheonix, τον Jo Hann, τον Brad Nelson και τον Rob Burdon. Το πιο γνωστό τους τραγούδι είναι το Numb, αλλά στη λίστα των πιο επιτυχημένων τραγουδιών θα τοποθετούσαμε και το No more sorrow, New divide, Castle of glass, In the end, Step up και σαφώς το καλύτερο τους είναι το One step closer από τον δίσκο Hybrid Theory.

2. Three days Grace

Άλλο ένα φανταστικό συγκρότημα με μοναδικά τραγούδια που αγγίζουν τη καρδιά με την ερμηνεία του Adam Gontier. Ο πρώην τραγουδιστής του καναδικού συγκροτήματος συνεχίζει με σόλο καριέρα και στους Three Days Grace ενώ παραμένουν οι Brad Walst, Neil Sanderson, Barry Stock, Matt Walst. Τα δύο καλύτερα τραγούδια τους είναι το I hate everything about you και το animal I've become, ενώ άλλα αξιοσημείωτα τραγούδια είναι το Never too late, το Pain και το So called.

3. Thousand Foot Kratch

Ίσως το πιο υποτιμημένο συγκρότημα. Ο Trevor McNeven μαγεύει το κοινό με την ερμηνεία του. Η κορυφαία τους συναυλία είναι στη Μόσχα, όπου ο τραγουδιστής εκτέλεσε το Let the sparks fly δείχνοντας την ικανότητά του να αλλάζει τη φωνή του απότομα. Οι δύο επιτυχίες τους είναι το Courtesy call και ο War of change, αλλά ούτε αυτά είναι τόσο αναγνωρισμένα όσο τους αρμόζει. Το the end is where we begin και το be somebody είναι άλλα δύο τραγούδια τους που αποδεικνύουν όχι μόνο το μεγαλείο της μουσικής τους αλλά και ολόκληρης της ροκ.

4. Green day

I am one of those melodramatic fools λέει ο Billy Joe Armstrong στο τραγούδι του basket case. Αλλά οι green day μόνο μελοδραματικοί δεν είναι. Το πιο κουλ και ταυτόχρονα παράξενο συγκρότημα δίνει ακόμα συναυλίες και μας συναρπάζει. Ο B.J. και οι Mike Derd και Tre Cool μας έχουν χαρίσει αξέχαστα τραγούδια, όπως το American idiot, 21Guns, το προαναφερθέν Basket case και το κορυφαίο Boulevard of broken dreams.

5. Scorpions

Η γερμανική μπάντα δημιουργήθηκε την περίοδο των 70s. Έχει εμφανιστεί πολλές φορές στην Ελλάδα, κάτι που τους έχει κάνει αρκετά δημοφιλείς στη χώρα μας. Ο Κλάους Μάινε μας δείχνει το ταλέντο του, μέσω των άλμπουμ του. Ίσως το πιο γνωστό είναι το Wind of change, αλλά υπάρχουν κι άλλα τραγούδια τους που συνιστάμε ανεπιφύλακτα, π.χ. Blackout, still loving you, rock you like a hurricane, no one like you, κλπ.

Ο στόχος του άρθρου δεν είναι να πείσει κάποιον να ακούσει ροκ αναγκαστικά. Το μόνο που επιδιώκουμε είναι να αλλάξουμε τη γενική άποψη και να καταργήσουμε την προκατάληψη που υπάρχει, όχι μόνο για αυτό το είδος μουσικής, αλλά και για τα άτομα που την ακούνε. Άλλωστε υπάρχουν και αρκετές ήρεμες μπαλάντες όπως το Nothing Else Matter, το A tale that wasn't right και το Still loving you.

Από τους μαθητές Θανάση Βαρυπάτη και Στέφανο Βλάχο

Ο αθλητισμός στο νομό μας!

Η Λακωνία δεν είναι ο πιο φημισμένος νομός, όσον αφορά στο ποδόσφαιρο. Οι τοπικές κατηγορίες δεν είναι και οι πιο αναπτυγμένες και η ποιότητα δεν είναι η καλύτερη δυνατή. Η εκπροσώπηση της περιοχής σε μεγαλύτερες κατηγορίες είναι μικρή. Ωστόσο, δε λείπει το πάθος και η θέληση για διάκριση στις τοπικές κατηγορίες.

Η Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Λακωνίας (Ε.Π.Σ.Λ.) είναι το όργανο διοίκησης του ποδοσφαίρου στο νομό Λακωνίας. Εδρεύει στη Σπάρτη και είναι μέλος της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (Ε.Π.Ο.). Είναι υπεύθυνη για τη διεξαγωγή του τοπικού πρωταθλήματος και του κυπέλλου, όπως και των πρωταθλημάτων εφήβων και παιδών. Συντονίζει επίσης τις δραστηριότητες των μικτών ομάδων νέων και παιδών, οι οποίες εκπροσωπούν το νομό σε εθνικό επίπεδο. Ιδρύθηκε το 1952, ενώ η επίσημη αναγνώρισή της από την ΕΠΟ έγινε το 1964. Πριν από την περίοδο 1967-68 οι ποδοσφαιρικές ομάδες της Λακωνίας συμμετείχαν στην ΕΠΣ Μεσσηνίας.

Οι διακρίσεις των λακωνικών ομάδων είναι ελάχιστες και όχι τεράστιας δυσκολίας. Όμως θεωρούνται σημαντικές και απαιτητικές δεδομένης της κατάστασης που επικρατεί στον αθλητισμό της περιοχής. Αρχικά, απαραίτητο είναι να αναφέρουμε ότι ο Αστέρας Βλαχιώτη αγωνίζεται στην Superleague 2, που είναι η δεύτερη εθνική κατηγορία. Εκεί έχει καταβάλλει φιλότιμη προσπάθεια και η ομάδα παλεύει να κερδίσει κάθε αγώνα, αλλά η θέση του δεν προσδιορίζει την εικόνα του. Η όξι και τόσο εντυπωσιακή 15^η

θέση είναι αρκετή για να του «χαρίσει» τον υποβιβασμό. Η ανάγκη για θετικά αποτελέσματα είναι εμφανής, και η πρόσφατη επικράτηση απέναντι στον Διαγόρα έδωσε μια σημαντική βαθμολογική ανάσα στην ομάδα.

Πέρα από τον Αστέρα, η ΑΕ Σπάρτης έχει καταφέρει να παραμείνει για 3 συνεχόμενες σεζόν στη Β' Εθνική τερματίζοντας μάλιστα και 7^η, κάτι πρωτόγνωρο για τα δεδομένα των ομάδων του νομού. Ο σύλλογος ονομαζόταν **Χαρισιακός Αθλητικός Όμιλος Σπάρτης**. Τα αρχικά ΧΑΟΣ είχαν γίνει σύνθημα στην πετυχημένη γενικά ομάδα της γειτονιάς. Ιδρύθηκε σε μία γειτονιά της Σπάρτης από την εκκλησία του Αγίου Νικολάου και μερικούς φίλους για να παίζουν τα παιδιά τους ποδόσφαιρο. Το 1991 παραχωρήθηκε σε μία φιλόδοξη παρέα ανθρώπων που είχαν όραμα να αναγεννήσουν τον παλιό ΑΟ Σπάρτης. Έγινε και μια άτυπη συγχώνευση με την επίσης πετυχημένη Δόξα Μαγούλας. Το σχέδιο ήταν να υπάρχει μια πολύ καλή ομάδα στην Α' κατηγορία. Η ομάδα έχει υποστηρικτές στην πόλη της Σπάρτης, καθώς και σε μέρη της Λακωνίας. Οι φανατικοί αποκαλούνται τριακόσιοι

Οι ακαδημίες της Λακωνίας είναι αρκετά περιορισμένες. Ο Ολυμπιακός έχει επεκτείνει το Δίκτυό του στο νομό, αλλά οι πιο δημοφιλείς ακαδημίες είναι του ΠΑΣ Σπάρτης. Οι προπονήσεις όλων των τμημάτων διεξάγονται στο Ya balla. Τέλος λειτουργεί σχολή διαιτησίας με πολλές διακρίσεις και επιτυχημένους διαιτητές.

Από τους μαθητές Κατερίνα Αλεξανδράκη, Παναγιώτη Βλαχοκωνσταντή

και Ελένη Γιαννοπούλου

Το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Ράλλυ (*World Rally Championship*, WRC εν συντομία) είναι μια σειρά αγώνων που διοργανώνεται από τη FIA, κορυφώνοντας με οδηγό πρωταθλητή, συνοδηγό και κατασκευαστή. Το παγκόσμιο πρωτάθλημα του οδηγού και το παγκόσμιο πρωτάθλημα του κατασκευαστή είναι ξεχωριστά πρωταθλήματα, αλλά με βάση το ίδιο σύστημα σημείων. Η σειρά αποτελείται σήμερα από 14 συνήθως τριήμερες εκδηλώσεις που οδηγούνται σε επιφάνειες από χαλίκι και πίσσα μέχρι χιόνι και πάγο. Κάθε αγώνας χωρίζεται σε 15-25 ειδικές διαδρομές οι οποίες κινούνται ενάντια στο ρολόι σε κλειστούς δρόμους.

2022. Οδηγοί και κατασκευαστές ρίχνονται πάλι στην μάχη με έναν στόχο , την κατάκτηση του πρωταθλήματος . Ο δρόμος θα είναι μεγάλος και απ' οτι φαίνεται καθόλου εύκολος.

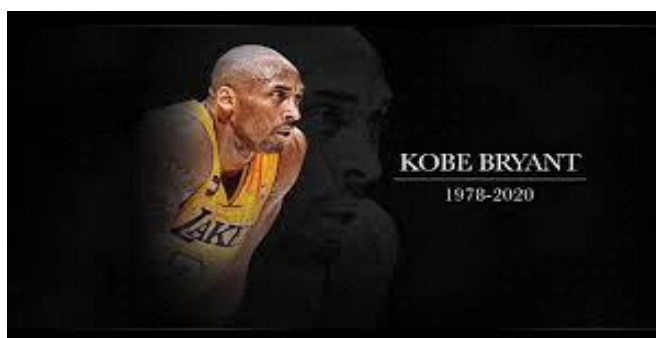
Η εκκίνηση δόθηκε στο Monte- Carlo στο Monaco , με τον SébastienLoeb νικητή του τριημέρου. Αξιοσημείωτο γεγονός είναι η επιστροφή του RallyAcropolis «Ράλλυ των Θεών» στην Ελλάδα για 2^η χρονιά ύστερα από χρόνια. Το μόνο πράγμα που χρειάζεται πλέον είναι η παρακολούθηση των επόμενων αγώνων , έως το τέλος της σεζόν και την ανάδειξη του παγκόσμιου πρωταθλητή!

Από τις μαθήτριες Κατερίνα Αλεξανδράκη, Δήμητρα Γεωργοπούλου και

Ελένη Γιαννοπούλου

kobe bryant

Ο Kobe Bean Bryant ήταν αμερικανός καλαθοσφαιριστής του NBA που αγωνίστηκε στο πόστο του shooting guard (σουτίιγκ γκάρντ) κατά την διάρκεια της 20χρονης καριέρας του στους LA Lakers (Λος Άντζελες Λέικερς). Θεωρείται ως ένας απ' τους καλύτερους παίκτες στην ιστορία του μπασκετ. Γεννήθηκε στην Φιλαδέλφεια στις 23 Αυγούστου 1978.

Φόρεσε τους αριθμούς 8 και 24 (και οι δύο αποσύρθηκαν προς τιμήν του το 2017 από την ομάδα των Λέικερς). Είχε ρεκόρ καριέρας 81 πόντους (το δεύτερο καλύτερο στην ιστορία του NBA) που σημείωσε τον Ιανουάριο του 2006. Ο Μπράιαντ είναι 4ος σκόρερ στην ιστορία του NBA με 33.643 πόντους συνολικά έχοντας ακόμα 7.047 ριμπάουντ και 6.306 ασίστ. Κατέκτησε 5 πρωταθλήματα, ένα βραβείο MVP της κανονικής περιόδου (2008), 2 βραβεία MVP των τελικών του NBA (το 2009 και το 2010) και 4 βραβεία MVP σε All-Star Game (2002, 2007, 2009, 2011).

Ο Kobe, η 13χρονη κόρη του Τζιάννα και άλλοι επτά άνθρωποι σκοτώθηκαν την Κυριακή 26 Ιανουαρίου του 2020, όταν συνετρίβη το αεροσκάφος στο οποίο και επέβαιναν. Εκτός από τον Κόμπι και την κόρη του, στο μοιραίο ελικόπτερο επέβαιναν η προπονήτρια της ομάδας, Κριστίνα Μόσερ, ο προπονητής του κολεγιακού μπίτζμπολ του Orange County, Τζόνι Αλτομπέλι, η γυναίκα του και η κόρη του, ο πιλότος, συμπαίκτης της Τζιάννα) και η μητέρα της, Σάρα. Ωστόσο εξετάζεται το γεγονός πως ο πιλότος να αποπροσανατολίστηκε λόγω της ομίχλης που υπήρχε την ημέρα του ατυχήματος.

Εμείς του αφιερώνουμε αυτό το άρθρο!

Από τις μαθήτριες Ειρήνη Βρεττάκου και Δήμητρα Γεωργοπούλου

Στα πλαίσια του μαθήματος τη Ιστορίας και δοθείσης της ευκαιρίας μετά από δύο χρόνια καραντίνας και στέρησης αρκετών εκδορμών, με πρωτοβουλία της καθηγήτριάς μας Μπορέτου Σταυρούλας επισκεφθήκαμε τον κινηματογράφο της πόλης μας για να παρακολουθήσουμε την ταινία "Σμύρνη μου αγαπημένη".

Η ταινία ξεκινά από στο 2015 όπου η Filio Williams, μία ηλικιωμένη Ελληνοαμερικανίδα, σπεύδει στη Μυτιλήνη με την εγγονή της Helen, για να συμπαρασταθεί στους Σύριους πρόσφυγες. Κανείς δεν ξέρει την καταγωγή της, κανείς δεν ξέρει ότι η Σμυρνιά γιαγιά της Φιλιά Μπαλτατζή βρέθηκε κάποτε στο ίδιο νησίκατατρεγμένη και προσφυγοπούλα.. Εκεί , με αφορμή το υποτιθέμενο βιβλίο συνταγών της γιαγιάς της το οποίο στην ουσία είναι ημερολόγιο η αναδρομήστο παρελθόν ξεκινά. Όλα πάνε καλά , ο κόσμος είναι χαρούμενος , όλοι απολαμβάνουν τη ζωή τους. Ξαφνικά μια διαμάχη ξεκινά και δημοσιεύεται η είδηση για έναν πόλεμο στον οποίο η Σμύρνη νικά. Ο κόσμος βγαίνει στο λιμάνι για να το γιορτάσει ,τα πράγματα όμως αλλάζουν τροπή αφού ενώ γιορτάζουν, οι πρώτοι πυροβολισμοί πέφτουν . Το μέτωπο σύντομα θα ανάψει πάλι και τότε ακόμη και ο γιός της οικογένειας , Βασιλάκης ως εθελοντής πηγαίνει και αυτός. Όσο περνούν οι μέρες τα πράγματα χειροτερεύουν . Καταδρομές , λεηλασίες και ένα σκηνικό το οποίο δεν θυμίζει καθόλου την Σμύρνη που όλοι έζησαν όλα αυτά τα χρόνια .Οι άνθρωποι μαζεμένοι κοντά στο λιμάνι, το οποίο είναι πλέον ο μόνος τρόπος διαφυγής είναι απελπισμένοι , στεναχωρημένοι και συγχρόνως κλαίνε για τα δικά τους πρόσωπα που χάθηκαν, για την δική τους τύχη και κυρίως για την πόλη τους . Τι οφείλουν; Γιατί; Αναπάντητα ερωτήματα. Πάρα πολλοί σκοτώθηκαν, κάποιο αυτοκτόνησαν, αλλά δεν έλειψαν και οι επιζήσαντες. Κάποιοι τα κατάφεραν, μπήκαν στις βάρκες και κατέφυγαν στην προσφυγιά, έφτασαν στο μέρος όπου ήταν η σανίδα σωτηρίας τους, στην Μυτιλήνη! Οι γυναίκες ύστερα από χρόνια, προσπαθούν για μια ακόμη φορά να θυμηθούν τα παλιά , τις μέρες που όλα ήταν ήρεμα και γιόρταζαν την ημέρα του Αγίου Δημητρίου .

Διαφορετικές γενιές γυναικών της ίδιας οικογένειας ενώνονται στον χώρο και τον χρόνο, μέσα από τα νήματα της ιστορίας. Παρόν και παρελθόν γίνονται ένα.

Ευχαριστούμε πολύ τις καθηγήτριάς μας κ. Βουλγαράκη Μαρία, Ντανάκα Κωνσταντίνα, Μπορέτου Σταυρούλα και που μας συνόδεψαν, ώστε να μπορέσουμε να παρακολουθήσουμε αυτό το αξιόλογο έργο και να θυμηθούμε ξανά τις εκδηλώσεις και τις εκδρομές που βιώναμε πριν εμφανιστεί στη ζωή μας ο κορονοϊός!

Από τις μαθήτριες Αλεξανδράκη Κατερίνα και Κωνσταντίνα Γκουτέλα